

Sygn. akt II KZ 40/18

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **D.W.**

skazanego z art. 178a § 1 i 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2018 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego IX Wydziału Karnego –

Odwoławczego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 18 października 2018 r., sygn. akt IX WKK [...]/18,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy skazanego D.W. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 czerwca 2018 r., sygn. akt IX Ka [...]/18, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego [...] w W. z dnia 20 stycznia 2018 r., sygn. akt IV K [...]/17. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że termin wniesienia kasacji upływał w dniu 6 października 2018 r., a nadzwyczajny środek zaskarżenia złożony został dopiero w dniu 8 października 2018 r., a więc z przekroczeniem terminu wyznaczonego treścią art. 524 § 1 k.p.k.

We wniesionym zażaleniu obrońca skazanego zaskarżył opisane zarządzenie w całości i zarzucił obrazę prawa procesowego, a mianowicie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. poprzez błędne uznanie, iż kasacja została złożona po terminie, podczas gdy 30 dniowy termin do złożenia kasacji przypadał w

dniu 6 października 2018 r., który był sobotą, przez co koniec terminu kasacyjnego zaskarżenia upływa w kolejnym dniu roboczym, który nie był sobotą ani dniem wolnym od pracy, tj. 8 października 2018 r. W uzasadnieniu zażalenia skarżący powołał się na treść art. 115 Kodeksu cywilnego, który stanowi, że jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Przedmiotem postępowania jest sprawa karna, zatem tryb procedowania, w tym sposób liczenia terminów, określa Kodeks postępowania karnego. Z treści art. 123 § 3 tego aktu prawnego wynika, że jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia. Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienia: z dnia 23 lutego 2012 r., III KK 289/11, OSNKW 2012, z. 6, poz. 63, z dnia 27 sierpnia 2014 r., IV KK 166/14, OSNKW 2015, z. 1, poz. 7, z dnia 7 lipca 2017 r., III KK 311/17) wynika, że sobota nie jest dniem uznanym przez ustawę za wolny od pracy. Taki sam wniosek wynika zresztą z przywoływanego przez skarżącego przepisu art. 115 k.c. – mówi się w nim bowiem o dniu uznanym ustawowo za wolny od pracy lub sobocie, co oznacza, że nie wszystkie soboty – w rozumieniu tego przepisu – są dniami uznanymi przez ustawę za wolne od pracy (możliwa jest sytuacja, gdy dzień ustawowo wolny od pracy jest jednocześnie sobotą). W rozważanej sprawie dzień 6 października 2018 r. był sobotą, lecz nie był dniem uznanym przez ustawę za wolny od pracy. Oznacza to, że ostatnim dniem terminu do wniesienia kasacji był właśnie ten dzień, a nie – jak utrzymuje skarżący – dzień 8 października 2018 r. W konsekwencji trafnie uznano, że kasacja została wniesiona po terminie i zasadnie odmówiono jej przyjęcia.

Kierując się powyższym orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

